

המשך פעילויות בעקבות הסיפור - נמצא!

מאת: סלינה יון
איורים: סלינה יון
הוצאה: כנרת
קבוצת גיל: גנים צעירים

ציירה 🐛

האיור המוצג הוא איור של יער כמו הדובון בספר "נמצא!", אבל כולם יכולים להכין אחד כזה פעילות בעקבות הספר שכתבה ואיירה סלינה יון בהוצאת כנרת. כל מה שצריך זה

- גרב
- אורז
- גומיות
- טוש שחור
- סרט יפה
- מספריים

ותוך כמה דקות יש לנו חבר חדש לשחק איתו

קריאה 📖

טיפ לקריאה משפחתית
כדאי לכם ההורים לקרוא את הספר פעם אחת לבד לפני הקריאה המשותפת. היכרות מוקדמת עם הספר מאפשרת לכם להפיק את המרב מהקריאה עם הילדות והילדים. קריאה נעימה!

שיחה

שיחה ☒ מה הלך לאיבוד?

האם קרה לכם שאיבדתם משהו שהיה חשוב לכם? איך הרגשתם ומה עשיתם? ואולי מצאתם אתם אבדה של מישהו אחר? הספר מזמין ילדות וילדים, וגם הורים, לשתף בחוויות ילדות של איבוד ומציאת אבדות.

סרטונים

דוכן אבדות ומציאות

[דוכן אבדות ומציאות](#)

גם שבי ואוזה מהתוכנית "פרפר נחמד" מחזירים אבדות. סרקו את הקוד וצפו.

משחק

משחק ☒ להחביא ולמצוא

בוחרים חפץ, וכל משתתף, לפי תור מחביא אותו, והשאר צריכים לחפש. אפשר להיעזר ברמזים כמו "חס-קר" או במפת אוצר. מצאתם? זה הזמן לסבב הבא ☒ מחביאים, מחפשים ומוצאים.

משחק

לחפש באיורים

בעמודים הראשונים בספר מופיעות מודעות של אבדות. תוכלו לחפש יחד מודעות משעשעות ומפתיעות ולשתף את בני המשפחה. בין המודעות מסתתרת מודעה אחת של מציאה ☒ האם תוכלו למצוא אותה?

[עוד יצירות והשראה מחכים לכם בתיקיית הספר בפינטרסט של ספריית פיג'מה!](#)

מפגש ושיחה בגן

הטרמה לפני קריאת הספר – אפשר להחביא חפץ אישי קטן במקום קל ונגיש. הגננת תוכל לספר שאבד לה החפץ, להדגיש עד כמה הוא חשוב לה, ולשתף בעצב ובתסכול שלה. לאחר מכן הגננת יכולה לבקש את עזרתם של הילדים בחיפוש האבידה.

לכשימצא החפץ הגננת תספר כמה היא שמחה ונרגשת, תודו למחפשים ולמוצאים ותשקף לילדים כיצד הגיבו כאשר מצאה את האבידה: מה הם אמרו? האם גם הם התרגשו?

שיח רגשי שמתקיים לאחר קריאת הסיפור מאפשר לילדות ולילדים לבטא את החיבור שלהם לסיפור ולבטא את הרגשות שעורר בהם. תוכלו לשאול: האם מצאתם פעם משהו יפה בחוץ? מה מצאתם? ומה הרגשתם בעקבות המציאה? איד, לדעתכם, הרגיש דובי כשמצא את הארנב? מה הוא עשה כדי לעזור לארנב להגיע לבעליו? איד, לדעתכם, הרגיש האייל כשאיבד את הארנב? האם איבדתם משהו פעם? מה עשיתם ומה הרגשתם? למה, לדעתכם, נתן האייל את הארנב לדובי? האם זה היה לו קל או קשה? למה?

ומה קרה, לדעתכם, בהמשך? האם תוכלו לספר מה קרה לגיבורי הסיפור בהמשך? להעשרה השיר "[מי ראה את באני](#)", כתב: אהוד מנור, הלחין: מתי כספי.

ומה קורה בגננו?

הספר יכול ללוות תחושות וחוויות השלובות בחיי הגן:

להיקשר בסיפור מתואר תהליך ההיקשרות של דובי לבובת הארנב שמצא. לילדים רבים בגילאי גן יש חפץ אישי (שמיכה, חיתול בד, בובה, צעצוע) שהם קשורים אליו ומתקשים לעזוב אותו. ההיקשרות לחפץ תורמת להתמודדות בריאה ומיטבית עם מעברים ומצבים מלחיצים ומאתגרים.

הילדים יכולים לשתף: מהו החפץ שהם קשורים אליו? האם הם המציאו לו שם? האם גם הם מבליים איתו בפיקניק, בגינה או בשינה כמו דובי וארנב? ואולי הם עושים איתו דברים אחרים? במה החפץ עוזר להם או משמח אותם? כדאי לשוחח על כך בקבוצות קטנות. כך מתאפשרות פתיחות והקשבה הדדית.

להיפרד? בסיפור מתארים גם את הפרידה של האייל מהחפץ האהוב עליו. ואכן, לצד ההיקשרות, ילדים רבים בגילאי גן מכירים היטב את ההרגשה כשנפרדים מחפץ, את תעצומות הנפש הנדרשות מהם לשם כך ואת המעבר ל"דברים של גדולים": חלקם נפרדו מטיטול או ממוצץ, המירו בקבוק אהוב בכוס שתייה, מיטת מעבר? במיטת בוגרים, טיולון? באופניים ועוד. חייהם של הילדים רוויים בפרידות. אפילו פרידות זמניות, למשל מצב שבו לא ניתן להיכנס לגן עם חפץ מהבית, נחוות לעיתים כפרידה ממשית.

הילדים יכולים לשתף? ממה נפרדו? מה עזר להם להתגבר על הקושי? האם קיבלו חפץ ממישהו אחר שנפרד ממנו והעביר אותו הלאה (אחים, בני דודים)? ואולי יש חפץ שהם העבירו למישהו אחר? כדאי לשתף בקבוצות קטנות.

אפשר לחזור אל הספר שוב ושוב, גם משום שהוא משמח ומחמם את הלב וגם כדי לתמוך בקושי ולהעצים את מי מהילדים והילדות שנמצא בתהליך פרידה.

אֲבִידוֹת וּמְצִיאוֹת

נזמין את הילדים והילדות לחשוב יחד ולהציע רעיונות לעזרה למי שאיבד דבר-מה או מצא אבידה: איך נוכל להודיע שמשחו שחשוב לנו אבד? איך נוכל להודיע שמצאנו אבידה? כיצד נתאר את מה שאבד? אילו פרטים חשוב שניציין?

תוכלו, למשל, להכין ארגז גדול ומקושט לאבידות ומציאות, להכין לוח מודעות ועליו הודעות בדומה לאלה שפרסם הארנב, או לשלב הודעות כאלה במפגשים בגן. ומה עוד?

"השבת אבידה" זו הזדמנות לשוחח על המושג ולהסביר את משמעותו: כשאדם מוצא אבידה, עליו לעשות את כל המאמצים כדי למצוא את בעל האבידה ולהשיב לו אותה.

רְאוּ מָה מְצִאתִי!

כשמוצאים משהו ומעניקים לו משמעות, ההרגשה נהדרת. ההרגשה נהדרת עוד יותר כשחולקים זאת עם חברים; זה מעצים ותורם לתחושת השייכות לקבוצה, ואם גם אפשר ללמוד מזה, מה טוב!

תוכלו להכין בגן פינה של דברים מיוחדים שהילדים מצאו ואספו. כדאי לקבוע זמן קבוע שבו הילדים ישתפו במציאות שמצאו, יציגו אותן ויספרו היכן ומתי מצאו את המציאה, וללמוד יחד בעקבות החפץ: זה יכול להיות כפתור מהבית של סבתא שמזמן למידה על רכיסת כפתורים, אבן מטיוול משפחתי או חלק ממכונה לא מזוהה

שמאפשר המצאת מכונות דמיוניות.
האם אנחנו יכולים למצוא ולאבד גם דברים שלא רואים, כמו רעיון, חלום או מחשבה? אילו עוד דברים שלא רואים ניתן למצוא ולאבד?
להעשרה השיר "מצאה", כתבה: לאה גולדברג, הלחין: מוני אמריליו;
השיר "השיר אשר אבד לי", כתבה: לאה נאור, הלחינה: נורית הירש.

 העשרה

ספרי השבת אבדה
זו הזדמנות לקרוא יחדיו ספרים נוספים על השבת אבידה:
[התרנגולים שהפכו לעיזים](#)
[זה שלי](#)
[תרנגולת אחת קטנה](#)

 קריאה

עידוד קריאה משפחתית
כדאי לספר להורים שהגיע ספר מרגש וצבעוני על אבידות ומציאות ולעודד אותם לסרוק את הקוד ולצפות יחד בסרטון משעשע לכל הגילאים!

www.pjisrael.org עוד פעילויות באתר ספריית פיג'מה